

11/08/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של לירון וקסמן מנובמבר 2012, שכמעט קיפחה את חייה כתוצאה מעומס וטרטור ברפואה הדחופה:

"הסיפור שלי מאוד ארוך, מורכב ומלא רגעים קשים המשקפים את קריסת מערכת הבריאות. בחרתי שני רגעים מייצגים במיוחד:

אחרי סאגת מיון קשה הכוללת אבחון שגוי (קלקול קיבה, כשהתלוננתי על כאב בגב ובבטן העליונה) אושפזתי עם אבחנה של דלקת בלבלב במחלקה כירורגית. אחרי יומיים הכאבים התעצמו לרמה בלתי נסבלת ואז התחיל ליל הסייטם - אני מתפתלת מכאבי תופת ומתחננת למשככי כאבים וזוכה ליחס חשדני משהו. אחות אחת הגדילה לעשות והציעה לי לשנות תנוחה, לקחת את עצמי בידיים ולהפסיק להתבכיין. תחנונים לראות רופא בכיר לא זכו להתייחסות.

בבוקר הגיע רופא בכיר, שראה שאני רטובה מזיעה וחיוורת ושלח אותי בדחיפות לסי.טי. יש לציין כי למעט אולטרה סאונד במיון ובדיקות דם שגרתיות לא בוצעו בי בדיקות בזמן האשפוז.

כאן אנו מגיעים אל הרגע הבלתי נשכח השני - טכנאי הסי.טי. כועס עליי שאני מעכבת אותו ומפריעה לו לעבוד ואני מתפתלת מכאבים ומסבירה לו שבשכיבה הכאב פשוט לא אנושי. בסוף צולמתי בתנוחה כלשהי.

התוצאות היו נמק חמור בכיס המרה ומשם הובהלתי לניתוח חירום. בדיעבד הבנתי שבאותו לילה פשוט גסטרי ובסופו של דבר חיי ניצלו בנס. מיותר לציין שאף אחד לא הגיע להתנצל על קוצר הרוח, על היחס ועל כך שלא האמינו לי (יש לציין שאני אמא לשניים, אזרחית נורמטיבית ופרודוקטיבית ובנאדם אמין ומעורר אמון באופן כללי). ברור לי שהיחס והטיפול הם תולדה של קריסת מערכת הבריאות, שעות ותנאי עבודה בלתי אפשריים של הצוות הרפואי. מצד שני, זה כמעט עלה לי בחיי והייתי קרובה באופן מבהיל להשאיר אחריי זוג יתומים, אחד מהם בן שלושה חודשים."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת